

ชื่อวิทยานิพนธ์ ผลของโครงการการฝึกอบรมที่มีต่อการพัฒนาด้านอาหารโภชนาการของกลุ่มสตรี
ผู้เขียน นางสาวกัณฑา กระจณา
สาขาวิชา ศึกษาศาสตร์เพื่อพัฒนาชุมชน
ปีการศึกษา 2533

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบผลของการฝึกอบรมด้านอาหารโภชนาการที่มีต่อกลุ่มสตรีในด้านความรู้ ทัศนคติและพฤติกรรมด้านอาหารโภชนาการโดยจำแนกตามระดับการศึกษา อายุ และรายได้

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยนี้เป็นกลุ่มสตรีไทยมุสลิมที่เป็นสมาชิกกลุ่มสตรีระดับหมู่บ้านในหมู่ที่ 9 บ้านห้วยโอน ตำบลกำแพงเพชร อำเภอรัตนภูมิ จังหวัดสงขลา ที่สมัครเข้าร่วมโครงการฝึกอบรมด้านอาหารโภชนาการด้วยความสมัครใจ จำนวน 50 คน สำหรับเครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสอบถามความรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรมด้านอาหารโภชนาการ เก็บข้อมูล ผู้วิจัยออกไปเก็บข้อมูลด้วยตนเอง และนำข้อมูลที่ได้มาทำการวิเคราะห์โดยใช้การทดสอบความแปรปรวนแบบสองทาง (Two-Way ANOVA) ชนิดวัดซ้ำ (Repeated Measure) โดยใช้ตัวแปรอิสระและตัวแปรตามทีละตัวเพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างก่อนและหลังโครงการฝึกอบรมด้านอาหารโภชนาการ และลักษณะกริยาร่วมของกลุ่มตัวแปรที่ระดับความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ผลการวิจัยพบว่า

การจัดโครงการฝึกอบรมทำให้ความรู้ด้านอาหารโภชนาการ ทัศนคติต่ออาหารโภชนาการ และพฤติกรรมด้านอาหารโภชนาการ แตกต่างกันระหว่างก่อนและหลังโครงการฝึกอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P = .0001$)

กลุ่มสตรีที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความรู้ด้านอาหารโภชนาการ และมีพฤติกรรมด้านอาหารโภชนาการก่อนและหลังโครงการฝึกอบรมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P = .0001$ และ $P = .0152$) แต่มีทัศนคติต่ออาหารโภชนาการก่อนและหลังโครงการฝึกอบรมไม่แตกต่างกัน

กลุ่มสตรีที่มีระดับอายุต่างกันมีความรู้ด้านอาหารโภชนาการ และมีทัศนคติต่ออาหาร โภชนาการก่อนและหลังโครงการฝึกอบรมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P = 0.0001$) แต่มีพฤติกรรมด้านอาหารโภชนาการก่อนและหลังโครงการฝึกอบรมไม่แตกต่างกัน

กลุ่มสตรีที่มีระดับรายได้ต่างกันมีความรู้ด้านอาหารโภชนาการ และมีพฤติกรรมด้านอาหารโภชนาการก่อนและหลังโครงการฝึกอบรมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P = .0017$) และ ($P = .0001$) แต่มีทัศนคติต่ออาหารโภชนาการก่อนและหลังโครงการฝึกอบรมไม่แตกต่างกัน

กริยาร่วมมีนัยสำคัญทางสถิติ ระหว่างระดับการศึกษากับความรู้อาหารโภชนาการก่อนและหลังโครงการฝึกอบรม ($P = .0001$) ระหว่างระดับอายุกับความรู้อาหารโภชนาการก่อนและหลังโครงการฝึกอบรม ($P = .0001$) ระหว่างระดับอายุกับทัศนคติต่ออาหารโภชนาการก่อนและหลังโครงการฝึกอบรม ($P = .0001$) ระหว่างระดับการศึกษากับพฤติกรรมด้านอาหารโภชนาการก่อนและหลังโครงการฝึกอบรม ($P = .0194$) ระหว่างระดับรายได้กับพฤติกรรมด้านอาหารโภชนาการก่อนและหลังโครงการฝึกอบรม ($P = .0001$)

Owing to the training program, the differences in knowledge, behavior, and attitude toward food and nutrition before and after the training program were all statistically significant ($P = .0001$).

The Women with different educational level showed differences in knowledge and behavior in food and nutrition ($P = .0001$ and $P = .0152$) but not in attitude.

The Women with different age showed differences in knowledge and attitude toward food and nutrition ($P = .0001$) but not in behavior.

The Women with different income showed differences in knowledge and behavior in food and nutrition ($P = .0017$ and $P = .0001$) but not in attitude.

In the analysis of the effects before and after the training program, there were significant interaction effects between the educational level and knowledge in food and nutrition ($P = .0001$), between the level of age and knowledge in food and nutrition ($P = .0001$), between the level of age and attitude in food and nutrition ($P = .0001$) and between the level of income and behavior in food and nutrition ($P = .0001$).

ชื่อวิทยานิพนธ์ ผลของโครงการการฝึกอบรมที่มีต่อการพัฒนาด้านอาหารโภชนาการของกลุ่มสตรี
ผู้เขียน นางสาวกัญหา กระจณา
สาขาวิชา ศึกษาศาสตร์เพื่อพัฒนาชุมชน
ปีการศึกษา 2533

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบผลของการฝึกอบรมด้านอาหารโภชนาการที่มีต่อกลุ่มสตรีในด้านความรู้ ทักษะและพฤติกรรมด้านอาหารโภชนาการโดยจำแนกตามระดับการศึกษา อายุ และรายได้

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยนี้เป็นกลุ่มสตรีไทยมุสลิมที่เป็นสมาชิกกลุ่มสตรีระดับหมู่บ้านในหมู่ที่ 9 บ้านห้วยโอน ตำบลกำแพงเพชร อำเภอรัตนบุรี จังหวัดสงขลา ที่สมัครเข้าร่วมโครงการฝึกอบรมด้านอาหารโภชนาการด้วยความสมัครใจ จำนวน 50 คน สำหรับเครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสอบถามความรู้ ทักษะ และพฤติกรรมด้านอาหารโภชนาการ เก็บข้อมูล ผู้วิจัยออกไปเก็บข้อมูลด้วยตนเอง และนำข้อมูลที่ได้นำมาทำการวิเคราะห์โดยใช้การทดสอบความแปรปรวนแบบสองทาง (Two-Way ANOVA) ชนิดวัดซ้ำ (Repeated Measure) โดยใช้ตัวแปรอิสระและตัวแปรตามทีละตัวเพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างก่อนและหลังโครงการฝึกอบรมด้านอาหารโภชนาการ และลักษณะกริยาร่วมของกลุ่มตัวแปรที่ระดับความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ผลการวิจัยพบว่า

การจัดโครงการฝึกอบรมทำให้ความรู้ด้านอาหารโภชนาการ ทักษะต่ออาหารโภชนาการ และพฤติกรรมด้านอาหารโภชนาการ แตกต่างกันระหว่างก่อนและหลังโครงการฝึกอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P = .0001$)

กลุ่มสตรีที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความรู้ด้านอาหารโภชนาการ และมีพฤติกรรมด้านอาหารโภชนาการก่อนและหลังโครงการฝึกอบรมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P = .0001$ และ $P = .0152$) แต่มีทักษะต่ออาหารโภชนาการก่อนและหลังโครงการฝึกอบรมไม่แตกต่างกัน

กลุ่มสตรีที่มีระดับอายุต่างกันมีความรู้ด้านอาหารโภชนาการ และมีทัศนคติต่ออาหาร โภชนาการก่อนและหลังโครงการฝึกอบรมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P = 0.0001$) แต่มีพฤติกรรมด้านอาหารโภชนาการก่อนและหลังโครงการฝึกอบรมไม่แตกต่างกัน

กลุ่มสตรีที่มีระดับรายได้ต่างกันมีความรู้ด้านอาหารโภชนาการ และมีพฤติกรรมด้าน อาหารโภชนาการก่อนและหลังโครงการฝึกอบรมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P = .0017$) และ ($P = .0001$) แต่มีทัศนคติต่ออาหารโภชนาการก่อนและหลัง โครงการฝึกอบรมไม่แตกต่างกัน

กริยาร่วมมีนัยสำคัญทางสถิติ ระหว่างระดับการศึกษากับความรู้อาหารโภชนาการ ก่อนและหลังโครงการฝึกอบรม ($P = .0001$) ระหว่างระดับอายุกับความรู้อาหาร โภชนาการก่อนและหลังโครงการฝึกอบรม ($P = .0001$) ระหว่างระดับอายุกับทัศนคติต่อ อาหารโภชนาการก่อนและหลังโครงการฝึกอบรม ($P = .0001$) ระหว่างระดับการศึกษา กับ พฤติกรรมด้านอาหารโภชนาการก่อนและหลังโครงการฝึกอบรม ($P = .0194$) ระหว่างระดับ รายได้กับพฤติกรรมด้านอาหารโภชนาการก่อนและหลังโครงการฝึกอบรม ($P = .0001$)

Owing to the training program, the differences in knowledge, behavior, and attitude toward food and nutrition before and after the training program were all statistically significant ($P = .0001$).

The Women with different educational level showed differences in knowledge and behavior in food and nutrition ($P = .0001$ and $P = .0152$) but not in attitude.

The Women with different age showed differences in knowledge and attitude toward food and nutrition ($P = .0001$) but not in behavior.

The Women with different income showed differences in knowledge and behavior in food and nutrition ($P = .0017$ and $P = .0001$) but not in attitude.

In the analysis of the effects before and after the training program, there were significant interaction effects between the educational level and knowledge in food and nutrition ($P = .0001$), between the level of age and knowledge in food and nutrition ($P = .0001$), between the level of age and attitude in food and nutrition ($P = .0001$) and between the level of income and behavior in food and nutrition ($P = .0001$).